

Среща на членовете на Клуб „Здравец“ за празнуване на 8 март



Иванка Стоянова в ролята на жената на всички времена по време на тържеството на клуб „Здравец“.
фото: Ани ПЪРВАНОВА

На 8 март ресторант „Морско Око“ беше отново пълен. Жените от различни клубове в града и техните познати бяха дошли тук, за да празнуват Женския ден. Тази традиция живее вече повече от 100 години. Имаше много поздравявания и аз ис-

кам да кажа за един от тях. Мария Андреева напомни под формата на шега за произхода на жената: Бог направил жената не от главата на мъжа, за да не бъде превъзхождаща мъжа, не от краката, за да не бъде потъпкана, а от реброто, за да бъде закриляна и възлюбена от него близо до сърцето му, за да е под ръката му.

Има и няколко други изказвания, по повод празника:

„Нека всички бъдат здрави, щастливи, обичани и истински жени!“

„Честит 8-ми Март! Празник, който никоя жена не ще забрави, особено ако е отпразнуван с любими приятелки.“ (Ани)

„Мили жени! Бъдете щастливи със семейството си, с децата си, с хората от целия свят!“

„Честит 8-ми Март! За приятелството няма възраст, има само едно измерение: Благородство на душата“ (Стефка)

„Пожелавам Ви радост, любов, щастие, късмет във всяко начинание. С много любов и уважение от ваша приятелка Елена.“

Людмила ПЕТРОВА

В рубриката „Неизвестните“ днес Ви представяме поетесата Янка Митева КЪМ ДРУГИЯ БРЯГ

Балчик, мой роден край Балчик, от тук аз често виждам твоя лик и чувствам как във теб скръбта е жива, сълзите ти морето как измива.

Към изгрев слънце вечно устремен, понякога от мъка замъглен, ти сякаш търсиш в слънцето опора по-лесно да се справиш с чужди хора.

Балчик, мой роден край Балчик,

Това стихотворение, публикувано на ФБ страницата на Клуба от Георги Николов, предизвика учителите умилиение, но и много въпросителни, относно неговата авторка.

Неизвестната за съвременния читател поетеса и преводачка е родена около 1910 г. в Тулча, (според Антон Страширов - в Мачин), в будна родолюбива среда. По-късно семейството ѝ се изселва в България и тя завършва в София гимназия, а след това и Свободния университет. През 1932 г. излиза нейната първа стихосбирка „Песни“, авторката - „Песен на живота“, през 1939 г.

Името на Янка Митева срещаме в една статия на Пенчо Пенев „Поетки от Добруджа“ / Сп. „Изкуство и крити-

ка“, г. III, кн. 7, септември 1940 г. /: „Но наред с Йовкова, Добруджа откърми и няколко поетки: Дора Габе, Бленика и Янка Митева. Йовков възсздаде в редица произведения живота на добруджанските българи и Добруджа, а поетките-добруджанки изпяха в много песни мъката и копнежа по родната земя, по ширните поля и равнини на златна Добруджа, по планинния и тих Дунав, по Калиакра, лобното място на калиакренските девойки.

В тяхната поезия съвсем естествено се явяват мотиви, които отразяват чувства и настроения, свързани с първите им детски и момински впечатления и изживявания от един край, който те е трябвало да напуснат по принуда. Израз на непосредствени чувства, тази поезия намира дълбок

и ден и нощ аз виждам твоя лик, мечтите ти от робството превити, надеждите от бурите разбити.

Чия ръка откъсна те от нас, какъв бе този страшен ден и час? Чия ръка небето ти затвори, отне ти всички слънчеви простори?

Балчик, мой роден край Балчик, аз всяка нощ сънувам твоя лик и в скръб по теб събуждам се сърдцето и стене със вълните на морето.

отзив в душата на българина, защото се явява като резултат на съвсем естествени подбуди и щастливо се съпада с народностните интереси и стремежи“.

Основно място в художествения свят на поетесата заемат любовта, майчиният образ. но „Добруджанският край е горчивата сладост на Янка“ / Г. Николов /

Предговорът към нейната първа стихосбирка „Песни“ пише Антон Страширов и сравнява поезията ѝ с дъхав букет: „И нито мога, нито желая да определя, дали желая да определя, дали това са наши простици цветя или са екзотични рядкости. Аз им се радвам ето вече две години. Отначало бях изненадан: всяко цвете в тази пролетна леха ми напомня позната песен. И проверих това си впечатление с на-



ши композитори. Да, младите музиканти почувствуваха песните на Янка Митева: те заработиха върху тях... Смятах и смятам, че сбирката на Янка Митева не е „литература“: тя е цветна леха, която ще благоухае в пролетта на зараждащата се наша нова песен“.

Музиката на тези песни не е достигнала до нас, а може би е съхранена в някои частни колекции.

Подбра материалите: Росица ШАЛТЕВА

Конкурс на тема: „Тя“ в Център „Румелина“ Варна



От ляво на дясно: Мариела Русева, директор на център „Румелина“ и поетите Георги Йовчев и Радостина Драгоева.
фото: БТ

В град Варна, на ул. „Роза“ № 18, един ден преди женския празник, в писателската къща „Румелина“ - Център за култура, изкуство, психология - отново се проведе поетичен конкурс, този път по случай Международния ден на жената - 8 март.

Темата на конкурса бе много лаконична и уж ясна, но не съвсем: „Тя“. Жури в състав: Любка Спасова - поетеса от Пловдив, Стефан Бонев - писател, главен експерт в Дирекция „Култура и културно наследство“ на Община Пловдив и моя милост - Георги Йовчев - поет и журналист от Балчик, допуснаха и одобриха 49 автора с техни произведения до финалната права.

Това е само част от осъществяването на идеята, но идеята, облечена в действие и непосредственото докосване на управителя на „Румелина“ - Мариела Русева. Всички участници бяха запленени

от интригата, провокацията, чаровната същност на извечната „Тя“. Дошлите ученици и студенти ни накараха да усетим мига в пастелна дълбочина, приказните поетически превъплъщения, ангажманите - тези смели пренасяния на думите от предходния стих в следващия, мъчейки се да открият тайните на ритъма, скрит между редовете на свободния стих, където трябва да си много органичен и пластичен. Искрени послания като начало, малко срамежливи, по-скоро зачервени от вълнение изпълнители - автори с първи допир до насърчалата се публика, в които липсва високопарна интонация.

Не може да не си радостен и възторгнат. Всички автори са се старали да запечатат впечатлението с най-малко думи, със светкавична скорост, но с липсата на все още нужната опитност при словесното изграждане на об-

раза. Писма за конкурса в „Румелина“ бяха дошли от Пловдив, Добрич, Провадия, Варна... Колко затрогвашо Гергана Колева в „Познаваш ли я...“ ни повежда в лабиринта на необяснимото: „...Тя с поглед ще те стопя всеки път./И стъпвайки на тръни, най-цъфналата роза/ ще ти поднесе./Тя итам, лежи в легло сред тишина и дъх на портокали./Всъщност, ти позная ли я? Ярък финал, с гръцки привкус на Никос Казандакис. Бяхме заобиколените от много млади хора, където не можеш да останеш насаме. И основателно! Защото всеки от младите поети е ваятел на ритъм и материя от съкровени тонове, светлина, перспектива, докосваща идоказваща гледните ни точки в пространството. Цялата атмосфера в Център „Румелина“ бе пълна с младежки проникновение, въодушевление, разпалващо нашето въображение. Поетът не е проповедник. Той е посредник между непознатото и непримиримото, търсейки равновесие и нишвана. Неразгадащото величие на любовта ще остане в тандема Тая Мезева и Тая Илиева, но вече утвърдено от Борислав Бориславов и Ивелина Никова. Посоките са ясни и намагнитени, с определен център на действие. Те разпалват нашето въображение в стиховете на Валентина Цветкова, Радостина Драгоева, Петър Ненков, Албена Декова, които отнесоха специалните награди. Трябва да отбележим уникалния дебют на Деян Нуцулов. А диплома за най-разтърсващ сюжет беше присъдена на Симо Русев. Първото място на поетически конкурс на тема „Тя“ отлетя за Пловдив при Валентина Йотова с нейната „Една стъпка след Бога“, втората награда отплетува за Провадия при Ивелина Радионова с „Дъхът на мама“, третата награда се запъти към града на тепетата при Бехрин Шопова с нейните „Празни петолиния след полет“. Предполагам, че всички видяхме сърцевината на поетическите усилия, моментите, предразполагащи към творчество и най-важното в Център „Румелина“ - да срещнеш приятели от „твоята Планета.“ Поезията е и самопознание, което винаги отваря вратите, преодолява барикадите, за да видим истината на изкуството във всичките му форми. А поетесата Мариела Русева, отгоре на туй и чудесен фотограф, работи сериозно и този път ни предложи щастливата привилегия да бъдем чрез фотографията отново заедно, да открием тайните на проникновението като психолог, което кара нашето съзнание да бъде будно. За да има и следващ път, с пълно емоционално самоотдаване, живеейки в пластичния ритъм на моята твоята, нашата душевност. И тази свързка концентрация да превърнем в духовна енергия!

Георги ЙОВЧЕВ

ОСМОМАРТЕНСКО ВДЪХНОВЕНИЕ

МАРИАННО - ЖАДНО

Този ден вали. Споменът за теб вали неспирно и се стича в капчука неусетно. Аз имам тънък слух, ала не чувам как твоя образ в мен се настанява вляво-до сърцето. Твоят глас вали, твоята целувка, пак ме изненада, най-красивите под небосвода пак са тука. С гейзерна внезапност на твоите движения и нежността на детски ангел върху мене пада, неспокойно върху мен се стича, в паметта ми чука. Красива си, а тялото ти е изваяно! По-красива си от всички стюардеси взети заедно... Любовта в душата ми-вълнува се и се надига, лъчезарно-баладична. Това ми стига... Това ми стига. Затова аз искам да вали. Непрестанно. Още...

Георги ЙОВЧЕВ, Тузлата

Хотел - ресторант „Балчик“

набира персонал за летния сезон готвач и сервитьори
За информация тел.:
0579 / 72809 и 0899/655249

Новооткрит вулканизатор

гр. Балчик ул. „Ком“ 11

ПРЕДЛАГА

зимни гуми втора употреба, нов внос от Германия, тел.: 0896/ 442 526

